

[Guldberg.]

Jeg kan også forstå, at boligministeren er bekymret over de helt urimeligt høje byggepriser, som har udviklet sig i det sociale boligbyggeri, og som man ikke kan snakke sig fra på den ene eller den anden måde. Men det ville være endnu mere forståeligt og bedre i overensstemmelse med, hvad der siges fra andet hold i regeringen, om bestræbelserne så rettede sig imod — og dér tror jeg da godt man kunne finde samarbejdsmuligheder — at få disse udgifter reduceret. Men det, man foreløbig har valgt ved de forslag, der er fremsat, er at acceptere dem, at acceptere disse høje priser og gennem forhøjede tilskud — jeg har kaldt dem blankoveksler, og jeg beder om, at regeringen studerer en lille smule på, hvad allerede igangsat og løbende byggeri inden for det sociale boligbyggeri skal komme til at betyde af vekslers, der skal indfries — at sikre, at der fortsat kan bygges til disse og i øvrigt stadig stigende priser.

Jeg vil gerne sige, at hvis der er — og det er der, det ved vi — akutte problemer, og de er ikke nemme, som skal løses, så er vi i venstre i hvert fald også at få i tale, men hvis det udelukkende skal være en redningsaktion for en nær familie af bygherrer uden samtidig at være kædet sammen med et krav om, at også de skal bidrage til at få kontrol over omkostningerne og ikke nøjes med at kalde det omkostningsbestemt — det skal også være omkostningsbevidst og bidrage til at få priserne ned — så er det efter min opfattelse blot at give et bidrag til i virkeligheden at sikre, at det er umuligt at finde en boligløsning mange år frem i tiden. Og det er i direkte modstrid med, hvad økonomi- og budgetministeren i øvrigt siger om regeringens økonomiske politik. Jeg synes også, man skal fastslå, det primært er et politisk spørgsmål, vi står over for, og at det vedrører alle fem partier i folketinget.

Økonomi- og budgetministeren brugte i i sit svar for et øjeblik siden udtrykket, at man ville afvente redegørelserne, de revisions- og regnskabsmæssige undersøgelser; vi er begyndt at få et vist materiale i boligudvalget. Jeg vil gerne spørge ganske konkret: er det regeringens mening uden videre og uden at give tid at gennemføre alle de fremsatte boligforslag, hvad der

altså må blive i form af et boligforlig med SF? Hvis dette er regeringens hensigt, og hvis man ikke vil afvente også det undersøgelsesarbejde, der blev henvist til her, og svaret altså er ja, så er det jo et klart dementi af regeringens eget proklamerede mål for den økonomiske politik i forhold til erhvervsliv og produktion i øvrigt. Med eller uden kapitalmarkedsråd vil al økonomisk rådgivning, og den kan man også få nu uden dette, gå ud på, at det er bygge- og anlægsvirksomheden — og den belaster også finansloven — som belaster kapitalmarkedet til det høje renteniveau, og som dræner de øvrige erhverv for kapital og arbejdskraft.

Man kan ikke bruge de samme penge to gange, og derfor er det nødvendigt at trække denne sag frem særlig og få at vide, hvem man skal tro på. Er det budgetministerens eller boligministerens hensigt, der er gældende her? Vil regeringen låse sig inde i det, der allerede foreligger, eller vil den samarbejde om en rent midlertidig ordning, som ikke accepterer de sociale byggeforetagenders alt for høje omkostningsniveau?

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for svaret på spørgsmålet om forhandlingen med kreditforeningerne og ligeledes for svaret på spørgsmålet om den eventuelle devaluering af den amerikanske dollar og vor stilling dertil. Jeg synes, det er meget afgørende og spændende for den kommende tid, hvordan ikke mindst det sidste problem løses.

Dernæst vil jeg gerne have lov at sige til hr. Hans Kjær, at det var faktisk dejligt at høre et menneske, en politiker, der havde en sådan tro på egen evne nu, efter at mulighederne er blevet større. Hr. Hans Kjær var i stand til at løse alle problemer og slog på, hvordan man havde haft mod hos de konservative og havde mod i det konservative folkeparti til virkelig at tage fat om problemerne og løse dem. Da jeg hørte al den tale om mod, så forstår jeg bedre det, jeg hørte forleden aften, hvor der var én, der sagde til mig, at hr. Ninn-Hansen er det konservative folkepartis modstykke til Tarzan. Det blev nævnt, og nu vil jeg så advare imod, at man kommer til at hænge sig i de økonomiske lianer, når man i den kommende tid svinger sig alt for løsagtigt igennem denne økonomiske urskov, som vi